

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swej skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: Zaskarżona decyzja narusza obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 ust. 2 TFUE oraz w art. 41 ust. 1 i 2 lit. c) karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽¹⁾ oraz usankcjonowane w art. 47 ust. 1 tej karty prawo podstawowe do skutecznej ochrony prawnej, ponieważ ma ona braki w uzasadnieniu, a jej kontrola sądowa jest praktycznie niemożliwa.
2. Zarzut drugi: Zaskarżona decyzja narusza art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽²⁾ oraz art. 16, 17, 41 i 53 karty, ponieważ pozwana błędnie w niej ustaliła roczny poziom docelowy; tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że art. 69 i 70 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 naruszają normy prawa wyższego rzędu.
3. Zarzut trzeci: Artykuł 6 i załącznik I etap 2 do rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 ⁽³⁾ naruszają normy prawa wyższego rzędu, ponieważ nie uwzględniono w nich zasad wywiedzionych z orzecznictwa opartego na wyroku Meroni ⁽⁴⁾, przekroczono w nich granice przyznanych kompetencji oraz dopuszczono się naruszenia wymogu obliczania składek w sposób adekwatny do ryzyka, zasadę proporcjonalności i wymóg pełnego uwzględnienia okoliczności faktycznych.
4. Zarzut czwarty: Tytułem ewentualnym skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza art. 16, 20 i 52 karty praw podstawowych Unii Europejskiej, gdyż, w zakresie dotyczącym ustalenia wskaźnika ryzyka w IV polu ryzyka, została ona oparta na oczywistych błędach w ocenie.
5. Zarzut piąty: Zaskarżona decyzja narusza art. 16, 20, 41 i 52 karty oraz zasadę proporcjonalności oraz prawo do dobrej administracji, gdyż błędnie zastosowano w niej korektę ryzyka.
6. Zarzut szósty: Artykuł 20 ust. 1 zdanie 1 i 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/63 narusza normy prawa wyższego rzędu, gdyż ustalono w niej, że jeden z lub kilka wskaźników ryzyka nie będą stosowane przez czas nieokreślony w zakresie, w jakim wymagane informacje nie są objęte obowiązkiem z zakresu sprawozdawczości nadzorczej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 391.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. 2015, L 11, s. 44).

⁽⁴⁾ Wyrok z dnia 13 czerwca 1958 r., Meroni/Wysoka Władza, 10/56, EU:C:1958:8.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2023 r. – Bayerische Landesbank / SRB

(Sprawa T-486/23)

(2023/C 338/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Bayerische Landesbank (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)

Żądania:

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez SRB w dniu 2 maja 2023 r., dokument SRB/ES/2023/23, wraz z załącznikami, w zakresie, jakim dotyczą one obliczenia za 2023 r. pobranych ex-ante składek do jednolitego funduszu restrukturyzacji, w każdym razie w zakresie, w jakim wraz z załącznikami I, II i III dotyczy ona skarżącej, oraz;

— obciążenie SRB kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym, w przypadku gdyby Sąd uznał, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym ze względu na użycie przez pozwaną niewłaściwego języka urzędowego i że w związku z tym skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna ze względu na brak przedmiotu sporu, skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dziewięć zarzutów, które są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-440/23, Berlin Hyp/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2023 r. – Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale / SRB

(Sprawa T-487/23)

(2023/C 338/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Landesbank Hessen-Thüringen Girozentrale (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)

Żądania:

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez SRB w dniu 2 maja 2023 r., dokument SRB/ES/2023/23, wraz z załącznikami, w zakresie, jakim dotyczą one obliczenia za 2023 r. pobranych ex-ante składek do jednolitego funduszu restrukturyzacji, w każdym razie w zakresie, w jakim wraz z załącznikami I, II i III dotyczy ona skarżącej, oraz;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Tytułem ewentualnym, w przypadku gdyby Sąd uznał, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym ze względu na użycie przez pozwaną niewłaściwego języka urzędowego i że w związku z tym skarga o stwierdzenie nieważności jest niedopuszczalna ze względu na brak przedmiotu sporu, skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja nie istnieje w obrocie prawnym;
- obciążenie SRB kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi dziewięć zarzutów, które są identyczne z zarzutami podniesionymi w sprawie T-440/23, Berlin Hyp/SRB.

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2023 r. – BHW Bausparkasse / SRB

(Sprawa T-488/23)

(2023/C 338/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BHW Bausparkasse AG (Hamel, Niemcy) (przedstawiciele: H. Berger, M. Weber i D. Schoo, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Single Resolution Board – SRB)